

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.901 van 27 december 2000
in de zaak A. 86.751/VII-19.419.**

In zake : XXX,
wonende te BRUGGE,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 14 september 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 augustus 1999;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18, en op artikel 43, 2/, van het konink-lijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GOETHALS die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 5 december 1998 en verklaart zich vluchteling op 7 december 1998.

1.2. Op 25 maart 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 augustus 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 27 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de taal Lingala machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Goethals.

Betrokkene verklaarde de Congolese nationaliteit te bezitten en tot de Yanzi etnie te behoren. Ze zou vanaf 1995 lid geworden zijn van een gebedsgroep, REDA genoemd, waarin ze de functie zou hebben waargenomen van vertaalster Lingala - Frans. Op 24 mei 1997 zouden militairen van president Kabila binnengevallen zijn tijdens een zangrepi(e)titie georganiseerd door bovengenoemde gebedsgroep, en betrokkene zou zijn ondervraagd. Op een gebedsdag die doorging op 25 mei 1997 zouden militairen opnieuw bij de gebedsgroep zijn binnengevallen. De aanwezigen zouden zijn geïntimideerd en twee vooraanstaande leden van de gebedsgroep zouden zijn geïnterpelleerd. Op 31 mei 1997 zouden militairen opnieuw tijdens een samenkomst van de gebedsgroep zijn binnengevallen. Onder de aanwezigen zouden gewonden en doden zijn gevallen. Betrokkene zou gedurende twee weken ondergedoken zijn bij een vriendin in de wijk Mikondo in Kinshasa. Vervolgens zou ze verbleven hebben bij haar broer in de provincie Bas-Congo. Begin december 1997 zou ze zijn teruggekeerd naar Kinshasa waar ze opnieuw de leden van de gebedsgroep REDA opzocht.

De organisatie zou besloten hebben haar activiteiten te verleggen en zich te wijden aan het uitdelen van giften aan ziekenhuizen. Tijdens een dergelijke activiteit, op 1 april 1998 zou betrokkene en twee van haar collega's zijn gearresteerd door militairen. De plaatselijke commandant zou haar echter hebben voorgesteld haar vrij te laten in ruil voor seksuele diensten. Betrokkene zou hiermee hebben ingestemd en

vervolgens naar haar vriendin in de wijk Mikondo in Kinshasa zijn gebracht. De volgende dag zou ze zijn ondergedoken bij een familielid van haar vriendin in een locatie gelegen op de weg tussen Kinshasa en de provincie Bandundu. Enkele maanden later, op 3 december 1998, zou betrokkene vriendin onder druk van de bovengenoemde commandant deze laatste naar betrokkene hebben gebracht. Betrokkene zou terug naar Kinshasa zijn gereisd. Op 4 december 1998 zou betrokkene het land verlaten hebben via de luchthaven van Ndjili in Kinshasa. Voorgenoemde commandant zou deze reis hebben georganiseerd. Op 5 december 1998 zou betrokkene in België zijn aangekomen, waar ze op 7 december 1998 asiel aanvraagde.

Betrokkene blijkt niet in staat om doorheen haar verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging, in de zin van de Geneefse vluchtelingenconventie, aannemelijk te maken. Er dient te worden gesteld dat het relaas van betrokkene ongeloofwaardig is wegens vage en onwaarschijnlijke verklaringen.

Vooreerst dient men op te merken dat tal van elementen in betrokkene's verklaringen er op wijzen dat betrokkene's vrees voor vervolging sterk dient te worden gerelativeerd en bijgevolg niet ernstig overkomt. Het is immers opmerkelijk dat de autoriteiten in Kinshasa een gebedsgroep zouden vervolgen die er geen politieke activiteiten op na hield (zie betrokkene's verklaring voor het Commissariaat-generaal) en louter bijbelse principes zou hebben verkondigd (zie verzoekschrift tot het instellen van een dringend beroep dd. 27 april 1999). Er is volgens de bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt immers nooit een verbod op religieuze activiteiten geweest vanwege het regime van Kabila (zie algemene pers uit die periode). Betrokkene geeft ook niet aan waarom precies haar gebedsgroep zou zijn vervolgd. Betrokkene's verklaring ten aanzien van het Commissariaat-generaal volgens dewelke de gebedsgroep haar (zijn) activiteiten had gestaakt na de problemen die ze hadden met het regime komt bovendien tegenstrijdig over met de verklaring verder tijdens hetzelfde verhoor waar betrokkene stelt dat de gebedsgroep de intentie had een bijbels kamp te organiseren in Mbanza Ngungu eind augustus 1998. In dit verband is het bovendien vreemd dat de gebedsgroep, volgens verklaringen voor het Commissariaat-generaal, voor de organisatie van dit kamp advies zou hebben ingewonnen bij de militairen van Kabila, van wie deze organisatie immers vervolging zou vrezen.

Verder is het vreemd dat betrokkene niet zou zijn gearresteerd tijdens de vermeende invallen van de militairen van Kabila bij de gebedsgroep in mei 1997 (24 mei 1997 - 25 mei 1997 en 31 mei 1997) maar wel bijna een jaar later tijdens een liefdadigheidsactie. Met betrekking tot deze laatste arrestatie is het bovendien merkwaardig dat betrokkene's lot werd

bepaald door een militaire commandant van Kabila waarover betrokkene naderhand verklaarde ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat ze geen problemen met hem had. Het zou dan ook deze commandant zijn geweest die betrokkene in vrijheid zou hebben gesteld en haar vertrek uit de DRC zou hebben georganiseerd.

Betrokkenes reisweg, identiteit en nationaliteit kunnen hoe dan ook niet worden nagegaan, daar betrokkene geen documenten terzake voorlegt. Met betrekking tot deze reis blijft betrokkene ook bijzonder vaag. Zo weet zij niet hoeveel geld er nodig was of vanwaar het geld voor deze reis afkomstig was, wat de naam was van haar reisgezel of met welke documenten zij zou hebben gereisd. Bovendien zou niet zijzelf maar de commandant beslist hebben dat ze het land diende te verlaten, wat betrokkenes vermeende vrees voor vervolging verder relativeert.

Tenslotte bevat het verzoekschrift tot het instellen van een dringend beroep, vanwege betrokkenes raadsman Bart Staelens, verder geen elementen die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen. Het attest dd. 6 december 1998 vanwege pasteur L. L. L. doet geen afbreuk van (aan) bovenstaande overwegingen. Er weze opgemerkt dat de eerste asielpcedure in België van voornoemde heer L., kerkleider van de REDA, negatief werd afgesloten na beslissing van het Commissariaat-generaal en de vaste Beroepscommissie; terwijl een tweede asielpcedure momenteel in behandeling is (cfr. dossier Commissariaat-generaal 95/1387+Z).

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 25 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

1.4. De verzoekende partij heeft een regularisatieaanvraag ingediend, gekend onder het nummer 80002000012000050.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat zij afleidt uit de schending van art. 2 en art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

3.1.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij steeds een gelijkaardige verklaring aflegt in verband met haar vluchtrelaas; dat hiertoe wordt verwezen naar het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, naar de schriftelijke aanvraag tot erkenning als vluchteling, naar een schrijven van 27 april 1999 van de Advocaat van de verzoekende partij, naar een geschreven verklaring van de verzoekende partij en naar het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen; dat in de bestreden beslissing wordt aangestipt dat de concrete vrees voor vervolging niet ernstig overkomt, omdat enerzijds, onder het huidige regime in Congo, op het tijdstip waarop de verzoekende partij de vlucht nam, religieuze groeperingen, op het eerste gezicht niet werden vervolgd, en omdat anderzijds, de verzoekende partij blijkbaar kon rekenen op de medewerking van een militair bij haar vlucht uit Congo; dat uit de bestreden beslissing bovendien blijkt dat de verzoekende partij uiterst vaag blijft over haar reis en niet beschikt over enig reisdocument; dat tenslotte, in de brief van de Advocaat van de verzoekende partij, op het eerste gezicht, geen "nieuwe" elementen worden aangevoerd met betrekking tot het asielrelaas van de verzoekende partij; dat bijgevolg het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat zij steunt op de schending van art. 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, op de schending van de zorgvuldigheidsplicht en op het "gemis aan (een) materieel draagkrachtig motief";

3.2.2. Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat op het tijdstip waarop de verzoekende partij de vlucht nam uit Congo, de religieuze bewegingen niet werden vervolgd en dat de verzoekende partij kon rekenen op de hulp van een militair; dat de verzoekende partij haar vluchtmotief in essentie steunt op haar religieuze overtuiging en op de daarmee gepaarde activiteiten, zodat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in redelijkheid, op het eerste gezicht, kon besluiten dat de asielaanvraag van de verzoekende partij geen verband houdt met de criteria

opgenomen in de Conventie van Genève; dat bijgevolg het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig december tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.